

هُوَ اللهُ - ای یاران عبدالبهاء، نامه ئی

که بمتصاعد...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللهُ

ای یاران عبدالبهاء، نامه ئی که بمتصاعد الی الله جناب منشادی مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید. چون آن گل بگلستان حقیقی صعود نمود و آن طیر باشیان الهی پرواز کرد و آن مشتاق بمحفل تجلی نیر آفاق بشتافت و آن پروانه قصد سراج ملاء اعلی کرد لهذا این عبد بتحریر جواب پرداخت. از ائمه و انس و اجتماع یاران پارسی و دوستان رحمانی مرقوم نموده بودید چه بهتر از این که مانند گلهای حقایق و معانی در گلشن الهی در نهایت طراوت و لطافت و حلاوت با یکدیگر پیامیزند و بنشینند و برخیزند و وجد و طرب انگیزند. مظاهر احدیه در عوالم بشریه جلوه نمایند تا خلق را الفت و محبت پیاموزند و نوع انسانرا انعطافات وجدانی تعلیم نمایند تا بیگانگی از عالم انسانی برافتد و یگانگی حقیقی چهره گشاید. نظر بعرض نکنند دقت در گوهر عالم انسانی نمایند. باری شکر ایزد پاک را که بر جهان انسانی اشراق انوار نامتناهی فرمود قلوبرا نورانی کرد و نفوس را رحمانی فرمود. جان و وجدانرا بپرتو حقیقت روشن کرد شمع هدایت برافروخت فیض و عنایت مبذول داشت. بینوا بودیم از کتز ملکوت بانوا کرد و از الطاف بی پایان بهره و نصیب داد. بسایه شجره امید خواند و بمواهب جدید نوید بخشید. ای یاران وقت شادمانیست و هنگام مسرت وجدانی از خبر راحت و خوشی و مسرت بازماندگان شهدای الهی بینهایت فرح و مسرت حاصل گردید. نهایت آرزوی عبدالبهاء خوشی و سرور بازماندگان شهادت. من آرزوی

ORIGINAL

AUDIO

خدمت آنان نمایم و منتهای آمالم اینکه کاری از دست بر آید که سبب راحت و آسایش آنان گردد.
علیهم بهاء الله الأبهی و علیهم ثناء الله الأوفی و لهم البشارة الکبری و الموهبة العظمی ع

